

redegøre for det sydslesvigske Spørgsmaal i Tinget, og at Partierne derefter under en Debat tog Stilling til dette.

Udenrigsministeren paapegede, at et af de Spørgsmaal, som stærkest havde optaget Sindene, var Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade de dansksindede i Sydslesvig kunde faa Lov at organisere sig og deltage i det *politiske* Liv. Her er Forholdet det, at den britiske Militærregering i Tyskland i Februar traf den Bestemmelse, at der skulde oprettes en ny Forening, *Sydslesvigske Forening*, som skulde samle alle de dansksindede Foreninger under sig. De hidtidige kulturelle og faglige Foreninger kunde vedblive at bestaa, men den nye Forening skulde være en Fællesnævner for dem alle. Fra britisk Side blev der stillet meget vidtgaende Krav med Hensyn til, hvilke Personer der skulde kunne optages i Foreningen, idet det stilledes som Betingelse, at vedkommende før 1. Januar 1946 havde været Medlem af en dansk Forening, eller at Ansøgerens Fader eller Moder havde været Medlem af en saadan Forening, eller endelig at han var Efterkommer i lige Linie af Personer, der opfyldte Betingelserne for at blive optaget i Foreningen. »Det kan ikke nægtes,« udtalte Udenrigsministeren, »at den engelske Militærregerings Indstilling til dette Problem har vakt stor Skuffelse, og man kan ikke komme udenom, at der her foreligger et Diktat, der begrænser Foreningsfriheden paa en Maade, som ikke tidligere er sket, som er os fremmed, og som staar i en iøjnefaldende Modsætning til den Behandling, der her i Landet gives det tysksindede Mindretal, som nyder godt af den ved Grundloven tilsikrede Foreningsfrihed.«

En anden Betingelse, som var stillet for Foreningens Virksomhed, og som man fra dansk Side havde svært ved at forstaa, var, at den *ikke maatte beskæftige sig med Politik*. Der var ad diplomatisk Vej gjort Forsøg paa at faa dette ændret, men den engelske Regering mente at maatte fastholde, at de dansksindede ikke kunde faa Adgang til at danne deres eget politiske Parti, hvorimod det — i Overensstemmelse med et tidligere givet Tilsagn — tillodes Medlemmer af den nye sydslesvigske Forening at søge Valg til Sogneraad, Byraad, Amsraad og Landdag enten som tilsluttet et anerkendt tysk Parti eller som uafhængige. Der var tidligere af Militærregeringens Afdeling i Flensborg blevet givet Tilladelse til, at den sydslesvigske Forenings Medlemmer kunde opstilles som upolitiske Kandidater repræsenterende Foreningen som saadan, men dette Tilsagn blev senere tilbagekaldt. Der var imidlertid fra de dansksindede i Sydslesvig blevet rettet Henvendelse til Militærregeringen om at faa den trufne Afgørelse paa dette Punkt og andre Punkter ændret, og Regeringen saa ikke rettere, end at Ønsket herom var i Overensstemmelse med Billighed og Retfærdighed.